

17. И като ся недоумѣваше Петръ въ себе си, какво знамену-ваше това видѣніе което видѣ, ето, проводени-тѣ отъ Корнилія челоуѣци, като бѣхъ испытали Симоновъ-тѣ къщъ, застанъхъ на врата-та ;

18. И повыкахъ та пытахъ, тука ли е гость Симонъ нарицаемый Петръ.

19. И когато още Петръ размышляваше за видѣніе-то, рече му Духъ-тѣ : Ето трима челоуѣци тя тѣрсятъ ;

20. Но стани и слѣзь та иди съ тѣхъ и никакъ ся не сумнявай, защото азъ гы съмь проводилъ.

21. И като слѣзе Петръ при челоуѣцы-тѣ проводены-тѣ до него отъ Корнилія, рече : Ето азъ съмь когото тѣрсите ; за коіжъ причинъ дойдохте ?

22. А тѣ рекохъ : Корнилій стотникъ, челоуѣкъ праведенъ и богобоязливъ, и свидѣтельствуванъ отъ всичкый народъ Іудейскый, пріе заповѣдь отъ Бога чрѣзь единъ святъ ангель да тя призове у дома си и да чуе думы отъ тебе.

23. Тогавъ гы покани вътрѣ, и угости гы. И на утринъ-тѣ Петръ излѣзе съ тѣхъ, а съ него отидохъ и нѣкои отъ братія-та, които бѣхъ въ Іуппіѣ.

24. И на другый-тѣ день влѣзохъ въ Кесаріѣ ; а Корнилій гы очакуваше, като бѣ свыкалъ роднины-тѣ си и ближни-тѣ си пріятели.

25. И когато влѣзваше Петръ, Корнилій го посрѣщнъ, и паднъ на нозѣ-тѣ му и поклони ся.

26. А Петръ го дигнъ и рече : Стани ; и самъ азъ съмь челоуѣкъ.

27. И като ся разговаряше съ него, влѣзе и намѣри мнозина събраны.

28. И рече имъ : Вы знаете че не е простено на челоуѣкъ Іудеянинъ да има сношеніе или да ся сближава съ иноплеменникъ : Богъ обаче ми показа да не казувамъ ни на одного челоуѣка мръсенъ или нечистъ.